

Právnický nepotěší trestná výzva k hanobení a násilí proti skupině obyvatel. Proti zlodějům a korupčníkům. Řeknou: Ten pán se zbláznil. Mají pravdu, však se i oni brzy zblázní. Jedni z toho, že za počmáraný papír vyberou milion, druzí, že ho nevyberou.

Stanné právo

Protikorupční program vlády je jen čajíček

V televizním zpravodajství už skoro nikdo jiný nevystupuje než úředníci. Díváte se, co ukradli, kam to dali, že jsou nevinní a že co ukradli, je podle zákona. Uraží vás jejich klid. Usmívají se, blbečkům dotěrným novinářům vysvětlují, že jim nic nepovědí, že mohou podle zákona či nějaké vyhlášky mlčet, že je na ně každý krátký. Jejich jistota a ironický pohled vás udivují. Je nad nimi vláda, která bojuje proti korupci. Ani té se nebojí. Aby také, když úřednice té vlády pobírají jako paní Nagyová čtvrt milionu za zásluhy, které vy byste považovali za normální pracovní povinnost těch úřednic. Jiní úředníci pobírají tytéž sumy dokonce jen s pomocí právnických klíčků, byl tam úředník, nebyl tam, dělal něco, nedělal něco, hup a má čtvrt milionu v kapse. Plat, který nebere ani ministr. Však víte, prožluklý Bátora. Vydává se za konzervativního myslitele, chřtán má ale hltavý bez ohledu na konzervativní hodnoty. Konzervativní muž by řekl: „Vážení, to já neberu, co mi dáváte, to je nemravné.“

Krade se všude

Kdo krade? A kde? Skoro každý a všude. Podle povolání: soudci, policisté, politici, úředníci, starostové, poslanci, radní, podržtaškové, lokajové i sluhové. Je zbytečné říkat, že takové paušální obvinění nemá smysl. Má, bohužel, však to všichni víme. Kdo byl už potrestán? Odpověď je opět paušální: skoro nikdo. Věci se vyšetřují, psali jsme o tom tisíckrát, policie je na stopě, ta se ztrácí, zákon nebyl porušen, protože ta paní má na čtvrtmilionovou odměnu nárok, ten pán za pár měsíců práce pro stát totéž, tak sklápnete, reptající. Ale přesto: kam svůj zrak zamíříte, tam kradou. Zas jen paušální obvinění. Vymenujte nám úřady, kde náhle kontroly kradení nezjistily. Je jich málo: Případy sytí už léta média skoro každý

den. Sazka Aréna nejenže krachuje, kradli tam už při stavění. Lili si miliony stranou. Časťá odpověď: Zákon nebyl porušen. Možná. Nikdo ale nepřijme, že strejda, který celkem žádnou dovedností nevykává, je státu tak užitečný, že mu čtvrtmilion dají. Další častá odpověď: Vyšetřujeme. Odpověď skoro neznámá: Byl odsouzen, vrátil lup, sedí v base.

Chudák vláda

Je to jako za povodní, když lůza rabuje, nebo jako za prohibice, když alkohol není a pít se chce. Kde kdo se může vrhnout na státní kasu a rvát a rvát. Kde jsou zlaté časy, kdy průkopník ministr financí Ivo Svoboda opravdu dostal za pár milionů jen pakatýlek, pár let. Dnes je to jinak, kdo jste ještě nic neukradli, nevzali velký úplatek; neodrbali mazaně hloupý stát pomocí paragrafů a předpisů, hodte sebou. Ne proto, že to končí, nýbrž proto, že brzy nebude co rvát a pohlcovat. Možná vás dají do televize, do novin, budou dotírat: Kde jste ty miliony vzal? Proč jste za stát podepsal kupní smlouvu předraženu o miliardy? Třeba pozemek někomu. Pak jste ho koupil zpět za stonásobek? Proč jste toto prodal za poloviční cenu? Vy se jim budete jen smát. Odkážete je na zákon či předpis nebo se s nimi nebudete vůbec bavit, protože zákon chrání vaše informace, vaši loupeživou osobnost.

Chudák vláda. Kde začít, jak s tím hnout? Kde jsou zloději a korupčníci, kde nejsou? O koho se opírat? O jiné korupčníky, o další zloděje? Sám mistr Bárta o tom napsal program: politickou moc proměnit v peníze, ze státu vycucané. Jeho strana ve vládě je, říká, že se polepšila. Jak? Kdy? Jsou na tom druhé strany lépe? Nejsou tak hloupé, lépe na tom ale nejsou. Postaví do čela nové předáky a oni hned – odkloňují! Za jedny policisty dají jiné policisty – a nic. Nebo už něco? Jeden

soudce ve vězení, sedne si tam druhý – a co?

Je to situace zralá na stanné právo a náhlé polní soudy, jak je popisuje ve Švejkovi už Hašek: za hodinu po rozsudku má chlap už viset. Česká svoboda se převážila v chaos a zmatek. Nebo taková pořád ještě je, jiná zatím nikdy nebyla: Úzkostný přístup ke svobodě lidí předpokládá, že je rozumné raději jednoho viníka nezavíít než nevinného zavíít. Česká svoboda toto skóre porušuje: tisíce viníků na svobodě, s úzkostí chránění zákonem. Sem tam někdo, pan Křiklavě Neopatrný či pan Bez Znamostí, na chvíli v base. Humanistická hrdost svobody stokrát víc chrání práva ničemu proti právu těch ostatních. Za prohibice se střílelo po garážích, z dřer v sudech tekli rum, mrtvolky gangsterů se vršily ve vratech. Neohrožení policisté vníkali do salonů, zatýkali a věznili. Když se nikdo nedíval, odpráskli banditu za rohem sami. Když se pak dým ze střelného prachu rozptýlil, právo se do N. Y. zase vrátilo. Jsme na totéž zralí: střílejte je za rohem a po garážích. Právo jednou přijde i k vám.

Právnický tato trestná výzva k hanobení a k násilí proti skupině obyvatel, zlodějům, nepotěší. Řeknou: Ten pán se zbláznil. Mají pravdu, však se i oni brzy zblázní. Jedni z toho, že za každý počmáraný papír vyberou půl miliónu, druzí proto, že ten půl milión nevyberou, protože u okýnka už sedí ti hbitější. A když ne stanné právo, ptejme se: Co tedy? Co navrhuje? Myslím – vy všichni. Vláda, lidé, každý. Ale žádný čajíček, prosím. Něco ostrého, když ne hned stanné právo.

Karel Steigerwald
komentátor
MF DNES